

Bilag 11.

Højesteret.

København, den 18. Februar 1932.

Til Justitsministeriet.

I Skrivelse af 21. f. M. (Journal 2 K. 1932 Nr. 363⁴) har Justitsministeriet i Anledning af, at Landstingets Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Ændringer i Retsplejeloven har ønsket en Udtalelse fra Højesteret angaaende de af Folketinget vedtagne Regler og de i Folketinget af et Mindretal stillede Ændringsforslag vedrørende Domsmandsinstitutionen, udbedt sig Oplysning om, hvilke Meninger der findes i Højesteret med Hensyn til det nævnte Spørgsmaal.

I denne Anledning skal jeg — med Bemærkning, at det allerede paa Grund af Sagens hastende Karakter ikke har været muligt for Højesteret at tage Stilling til alle de enkelte Punkter i Forslagene — paa Rettens Vegne udtale følgende:

6 af Rettens Medlemmer maa af de Grunde, som er fremført af det staaende Retsplejeudvalgs Mindretal i den af Udvalget til Justitsministeriet den 19. September 1930 afgivne Betænkning (Lovforslaget om Rettens Pleje af 1930—31 p. 221), samt for at bevare Højesterets Indflydelse paa Strafferettens Udøvelse her i Landet fraaade den foreslaaede Indførelse af Doms mænd i Straffesager.

Rettens øvrige Medlemmer mener derimod under væsentlig Hensyntagen til den Begrundelse, som er anført i den af det af Justitsministeriet under 7. Juni 1929 nedsatte Udvalg eenstemmigt afgivne Betænkning, ikke at burde udtale sig imod, at en saadan Medvirken, af Lægdommere i Straffesager søges indført her i Landet. Disse Dommere mener dernæst i det Hele at burde give de af Folketingets Flertal i væsentlig Overensstemmelse med den nævnte Kommissionsbetænkning vedtagne Regler, som hjemler, at Doms mænd ogsaa skal medvirke ved Underretterne, Fortrin for de af et Mindretal i Folketinget stillede Ændringsforslag, der bl. a. bestemmer (jfr. Ændringsforslag Nr. 81 til Udvalgsbetænkning af 2. December 1931), at Doms mænd kun bliver medvirkende ved Landsretterne, hvilket maa anses for en i flere Henseender uheldig Ordning, og hvortil er knyttet (jfr. Ændringsforslag Nr. 110 i samme Betænkning) den praktisk set vanskelig gennemførlige Regel, at Domsfælde ogsaa af Hensyn til Bevisbedømmelsen skal kunne paaanke en under Medvirken af Lægdommere afsagt Landsretsdom til Højesteret. 5 af disse Dommere maa dog i Overensstemmelse med det staaende Retsplejeudvalgs Flertal (se Lovforslaget 1930—31 p. 212) anse det for rigtigst, at ved Domsafgørelser i Landsretten Retsformandens Stemme gør Udslaget for Domsresultatet i Tilfælde af Stemmелighed. 6 af Flertallets Medlemmer lægger derhos megen Vægt paa, at Doms mændene udtages for flere Aar, og at de udtagne Doms mænd i Aarets Løb kan komme til at medvirke i et betydelig større Antal Sager end af Folketinget vedtaget, samt at der søges skabt særlige Garantier for Udtagelsen af Personer, der er egnede til at beklæde dette Hverv, i hvilken Henseende henvises til den vedlagte Udtalelse fra en af Højesterets Dommere.

Meyer.